ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι'- ΑΡ. 10-144

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Έτησία	Δρ. 380	Έτησία	Δολλ. 10
Έξάμηνος	» 200	Άμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ 10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
Β' ΤΟΜΟΣ

ΤΡΙΤΗ
26
ΜΑΡΤΙΟΥ 1935
Ἀν. ἡλ. 6.22' — Δύσις 6.41"
Σύναξις Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία μεγ. 21.3, ἐλαχ. 7.5
Ὑγρασία μεγάλη. Ἄνεμοι μέτριοι
Θάλασσα ὀλίγον τεταραγμένη
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 764.5

ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΝ: Ἀριστερά: Ἡ παρέλασις τοῦ Προτύπου Τάγματος Εὐζώνων. Εἰς τὸ μέσον: Ἡ παρέλασις πρὸ τοῦ μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου. Δεξιά: Οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς Ναυτικῶν Δοκίμων εἰς τὴν παρέλασιν.

ΔΙΑ ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Βάσις τῆς κρατικῆς ἀνασυντάξεως, τὴν ὁποίαν κατέστησεν ἐπιτακτικὴν καὶ ἐπείγουσαν τὸ βενιζελικὸν κίνημα θὰ εἶνε ἡ ἀναπροσαρμογὴ τοῦ Συντάγματος τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας πρὸς τὴν σημερινὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναπροσαρμογῆς αὐτῆς ἦτο ἔκδηλος ἤδη ἀπὸ καιροῦ καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου οὐδείς, κατ' ἀρχὴν, εἶχεν ἀντίρρησιν. Ἀλλ' ὁ ἐκ θεμελίων συγκλονισμὸς τοῦ Κράτους ἀπὸ τὴν ἐγκληματικὴν ἐναντίον τῆς νομιμότητος ἐνέργειαν καὶ ἡ ἐκ τούτου προκύψασα ἀνάγκη τῆς ἀναστολῆς ὡρισμένων συνταγματικῶν διατάξεων διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν κρατικῶν κλάδων ὡς καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς λήψεως μιᾶς ὁριστικῆς ἀποφάσεως διὰ τὸ δεύτερον νομοθετικὸν Σῶμα καὶ, ἐν συναφείᾳ, διὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀνωτάτου Ἄρχοντος εἰς περίπτωσιν καταργήσεως τῆς Γερουσίας, ἐπιβάλλουν τὸν ἄνευ περαιτέρω χρονοτριβῆς καταρτισμὸν τοῦ νέου καταστατικοῦ χάρτου τῆς Χώρας.

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἔχει δύο κυρίας πλευράς. Πρῶτον, τὴν διαδικασίαν τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ νέου συντάγματος καὶ, δεύτερον, τὸν δεσπόζοντα ἐφεξῆς χαρακτῆρα τοῦ ἑλληνικοῦ καταστατικοῦ χάρτου, τὰς κυρίας δηλαδὴ γραμμὰς τοῦ περιεχομένου του. Θὰ ἐξετάσωμεν σήμερον τὴν πρώτην πλευρὰν τοῦ ζητήματος, συνεχίζοντες τὰς ἐπὶ τῆς δευτέρας ἀπόψεις μας αὔριον.

Πῶς πρέπει, ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις, νὰ καταρτισθῇ τὸ νέον Σύνταγμα; Ἐὰν πρόκειται νὰ ἀπαντήσωμεν κατὰ τὸν σχολαστικὸν ὀρθόδοξον τρόπον, θὰ πρέπῃ νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἡ σύνταξις ἑνὸς Συντάγματος εἶνε δικαίωμα καὶ ἔργον μιᾶς ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένης συντακτικῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως. Καὶ ἡ ἰδέα αὐτὴ εὑρίσκει σήμερον ὑποστηρικτὰς καὶ ἐκ τῶν ἐγγύτατα πρὸς τὴν κυβέρνησιν, ἡ ὁποία τελικῶς θ' ἀποφασίσῃ, εὑρισκομένων. Ἀλλ' αἱ σχηματικαὶ αὐταὶ καὶ σχολαστικαὶ πολιτειολογικαὶ ὀρθοδοξίαι ὄχι μόνον δὲν εἶνε ὠφέλιμοι εἰς περιστάσεις οἵα ἡ σημερινὴ, ἀλλ' ἠμποροῦν ν' ἀποβοῦν καὶ ὀλέθριαι. Ἔχομεν, ἄλλως τε, πεῖραν ἀρκετὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἰς τὸν τόπον μας, ὥστε νὰ ἠμποροῦμεν νὰ κρίνωμεν μετ' ἀσφαλείας καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐξ ἀντικειμένου μαθημάτων. Μετὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς βενιζελικῆς τυραννίδος διὰ τῶν ἐκλογῶν τῆς 1ης Νοεμβρίου 1920, ἡ τότε ἐκλεγεῖσα ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία ἀνέλαβεν ἔργον συντακτικῆς ἐθνοσυνελεύσεως. Καὶ ἐπὶ μίαν διετίαν περίπου συνεζήτει περὶ τοῦ νέου Συντάγματος, καταποντιζομένη εἰς ἀτέρμονας ἀπεραντολογίας ἐπὶ ζητημάτων ὅλως ἐπουσιωδῶν, χωρὶς ποτε νὰ τερματίσῃ τὸ ἔργον τὸ συντακτικὸν, καθ' ὅτι διελύθη ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1922. Ἡ Παγκαλικὴ δικτατορία ἠκύρωσε τὸ ἔργον τῆς τριακονταμελοῦς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία εἶχεν ἀναλάβει νὰ συντάξῃ τὸ σχέδιον τοῦ Συντάγματος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ ἐπὶ τῆς δικτατορίας ἐκείνης καταρτίσθη ἰδιότυπον Σύνταγμα, ἐξαφανισθὲν καὶ αὐτὸ μετὰ τὴν ἀνατροπήν της. Καὶ τότε μία νέα ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία ἐπεξεργάζετο, εἰς ὡρισμένας συνεδριάσεις της, τὸ παλαιότερον προσχέδιον, τὸ ὁποῖον καὶ ἐψηφίσθη ἐν τέλει τὴν 3ην Ἰουνίου τοῦ 1927, ἐπὶ πρωθυπουργίας τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Ζαΐμη. Τοῦτο εἶνε τὸ ἰσχύον μέχρι τοῦδε Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον πρόκειται τώρα ν' ἀντικατασταθῇ.

Ἡ πεῖρα τῶν συζητήσεων ἐπὶ ἑνὸς καταστατικοῦ χάρτου ἀπὸ συνελεύσεις πολυμελεῖς ἀπέδειξεν, ἐπαρκῶς δι' ἡμᾶς, ὅτι ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως, αὐτὸς εἶνε ὁ χειρότερος δυνατὸς τρόπος διὰ τὴν σύνταξιν ἑνὸς Συντάγματος. Τὸ πολυάριθμον τοῦ συντακτικοῦ Σώματος ἐξουδετερώνει τὴν ὑπεύθυνον συνεκτικότητα καὶ συνέπειαν ποὺ πρέπει νὰ εἶνε αἱ στερεαὶ βάσεις ἑνὸς καταστατικοῦ χάρτου. Πλὴν τούτου, ὁ καταρτισμὸς ἑνὸς Συντάγματος ἀπὸ σῶμα ἀντιπροσωπευτικὸν πολυμελέστατον εἶνε ζήτημα χρόνου μακροῦ. Καὶ ὑπὸ τὰς παρούσας μάλιστα περιστάσεις θὰ ἦτο σφάλμα κινδυνῶδες καὶ ὀλέθριον νὰ παραταθῇ μία καταστατικὴ ἐκκρεμότης εἰς τὴν χώραν, ἡ ὁποία ἔχει ἀνάγκην πασίδηλον μιᾶς ταχίστης κρατικῆς ἀνασυντάξεως.

Αὐτὴ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ ταχέως καὶ πράγματι ἐπωφελῶς κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον: ἡ κυβέρνησις εὑρίσκεται εἰς ἄμεσον ἐπικοινωνίαν μὲ τὸ λαϊκὸν φρόνημα κατόπιν τῆς καταστολῆς τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος, γνωρίζει δὲ ὁποῖος πρέπει νὰ εἶνε ὁ κρατικὸς ὀργανισμὸς τῆς χώρας τοῦ λοιποῦ, οὕτως ὥστε ν' ἀνταποκρίνεται αὐτὸς πρὸς τὰς πραγματικὰς τοῦ ἔθνους ἀνάγκας. Σταθμίζουσα πάντα ταῦτα καλῶς, ὀφείλει νὰ μὴ διστάσῃ ν' ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς χαράξεως τῶν μεγάλων κυρίων γραμμῶν τοῦ νέου Συντάγματος. Καὶ, καθορίζουσα σαφῶς τὸν χαρακτῆρα του, θὰ πρέπῃ νὰ καταρτίσῃ μίαν, ὄχι πολυμελῆ, ἐπιτροπὴν εἰδικῶν νομομαθῶν καὶ συνταγματολόγων, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἐξηγήσῃ σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς ὁποῖον, κατὰ τὴν ὑπεύθυνον γνώμην της, ὀφείλει νὰ εἶνε τὸ νέον Ἑλληνικὸν Σύνταγμα, ἀναθέτουσα εἰς αὐτὴν τὴν ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ διατύπωσίν του. Ἡ ἐπιτροπὴ, δηλαδὴ, ἡ ὁποία θὰ ἐπεφορτίζετο νὰ συντάξῃ τὸ σχέδιον τοῦ νέου Συντάγματος δὲν θὰ εἶχε νὰ διατυπώσῃ εἰς αὐτὸ ἰδίας γνώμας καὶ ἀντιλήψεις, ἀλλὰ νὰ δώσῃ ἁπλῶς, ὡς ἐπιτροπὴ εἰδικῶν, τὴν νομικὴν συνταγματικὴν μορφὴν εἰς τὰς ὑπευθύνους ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀντιλήψεις καὶ γνώμας τῆς κυβερνήσεως. Τὸ ἔργον τοῦτο δὲν θ' ἀπήτει χρόνον μακρόν. Τοὐναντίον, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συντελεσθῇ συντόμως. Καὶ τότε θ' ἀπέμενεν ἡ κύρωσις τοῦ νέου τούτου Συντάγματος διὰ μιᾶς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας, τὸ εἶδος τῆς ὁποίας θὰ καθώριζε καὶ πάλιν ὑπευθύνως ἡ κυβέρνησις.

Αὐτὴ εἶνε, κατὰ τὴν γνώμην μας, ἡ ἀσφαλεστέρα, ἀποτελεσματικωτέρα καὶ ταχυτέρα διαδικασία, ἐὰν θέλωμεν νὰ εἴμεθα λογικοὶ καὶ πρακτικοί. Ἡ διαδικασία αὐτὴ θὰ ἔχῃ τὸ πρόσθετον πλεονέκτημα, ὅτι θὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν ταχίστην ἐπάνοδον εἰς τὴν ὁμαλότητα, τιθεμένου εἰς λειτουργίαν τοῦ νέου, τοῦ ἀνασυντεταγμένου, κρατικοῦ ὀργανισμοῦ. Ἡ ὁμαλότης δὲ αὐτὴ θὰ ἐβράδυνε νὰ ἀποκατασταθῇ ἐὰν ἐξελέγετο μία Συντακτικὴ Συνέλευσις καὶ αἱ συζητήσεις της ἐξετρέποντο εἰς κενὴν ἀπεραντολογίαν, εἰς τὴν ὁποίαν τοιαῦτα πολυμελῆ σώματα εἶνε ἐπιρρεπῆ.

'Ο ἀγὼν τοῦ 1821
καὶ ὁ Ἀγγλικὸς φιλελληνισμὸς

Δύο συνεντεύξεις τῆς ἐν Λονδίνῳ Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς μὲ τὸν Γεώργιον Κάννιγκ

29 Σεπτεμβρίου 1825

(Μετὰ τὴν εἰς τὸ χθεσινὸν φύλλον τῆς «Πρωΐας» δημοσιευθεῖσαν σπουδαίαν διπλωματικὴν συνέντευξιν τῶν Μαυροκορδάτου — Κ. Ζωγράφου μὲ τὸν Στράτφορδ Κάννιγκ, νομίζομεν χρησίμους εἰς τὴν διπλωματικὴν ἱστορίαν τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 καὶ ἐνδιαφερούσας τοὺς ἀναγνώστας μας δύο σπουδαίας ἐπίσης συνδιαλέξεις, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἡ ἐν Λονδίνῳ ἑλληνικὴ ἐπιτροπὴ (Λουριώτης, Ὀρλάνδος κλπ.) μὲ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν Γεώργιον Κάννιγκ τρεῖς περίπου μῆνας πρὸ τῆς συνεντεύξεως τοῦ Μαυροκορδάτου μὲ τὸν Στράτφορδ, ὅστις εὑρίσκετο εἰς τὸ Λονδῖνον τότε καὶ δὲν εἶχεν ἀναχωρήσει εἰς Κων)πολιν ἀκόμη. Ἡ ἑλληνικὴ ἐπιτροπὴ, ἀποστέλλουσα πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν τῆς τὰς λεπτομερείας τῶν δύο συνεντεύξεων, τὰς ὁποίας ὁ ἀναγνώστης θὰ ἀναγνώσῃ κατωτέρω, ἐκθέτει ἐν ἀρχῇ πόσον ἡ περίφημος «αἴτησις τῆς ἀποκλειστικῆς προστασίας» εἶχε φέρει εἰς δυσχερῆ θέσιν τὴν Ἀγγλίαν ἀπέναντι τῶν ἄλλων Δυνάμεων. Προσθέτομεν ὅτι τὴν ἐπομένην τῶν δύο αὐτῶν συνεντεύξεων ἡμέραν, δηλ. τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1825, ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐδημοσίευσε προκήρυξιν αὐστηρᾶς οὐδετερότητος, ἀπαγορεύουσαν ἀποστολὴς πολεμεφοδίων, στρατολογίας κλπ. Γνωστὸν ὅτι αἱ ἀπαγορεύσεις αὐταὶ ἐμειναν μόνον εἰς τὸν χάρτην. Τὸ πρωτότυπον καὶ τῶν δύο τούτων συνεντεύξεων ἀντιγράφῃ ἐκ τοῦ βιβλίου ἀλληλογραφίας τῆς ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὰ Γενικὰ Ἀρχεῖα τοῦ κράτους).

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

...."Ἄλλο ἐπιβλαβέστερον αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως εἶνε ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Διοίκησις, ἡ ὁποία ἐπιθυμεῖ μὲν νὰ ἰδῇ τὴν Ἑλλάδα ἀνεξάρτητον καὶ προοδεύουσαν εἰς τὸν κατὰ τῶν τυράννων της πόλεμον, ἀποφεύγει δὲ νὰ δώσῃ αἰτίαν ταραχῆς εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ φυλάττεται ἀπὸ τὸ νὰ ἐρεθίσῃ τὴν ζηλοτυπίαν τῶν ἄλλων Δυνάμεων, ἀποδεχομένη τὴν πρόσκλησιν τῶν Ἑλλήνων, θέλει βιασθῇ νὰ ἀνακηρύξῃ πάλιν τὴν διατήρησιν τῆς οὐδετερότητος, καὶ διὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ διαγωγή της εἶνε εἰλικρινὴς, θέλει ἐμποδίσῃ ἐκ νέου (ἐναντίον τῆς θελήσεώς της) τὴν ἔξοδον τῶν πολεμεφοδίων καὶ ἀποσκευῶν καὶ θέλει δυσκολεύσῃ τὸν μισεμὸν τῶν ὑπηκόων τῆς Ἀγγλίας διὰ τὴν Ἑλλάδα. Γενικὴ γνώμη ἐπικρατεῖ εἰς τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι ἡ διακήρυξις αὐτὴ θέλει ἐκδοθῇ εἰς ὀλίγας ἡμέρας καὶ μολονότι εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς Διοικήσεως δὲν εἶνε διὰ νὰ μᾶς βλάψῃ, ἀλλὰ γίνεται μᾶλλον δι' ἐπίδειξιν καὶ διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς συστατικὸν εἰς τὸν νέον πρέσβυν (τὸν Stratford Canning) ὅστις ἑτοιμάζεται νὰ μισεύσῃ διὰ Κωνσταντινούπολιν, μ' ὅλον τοῦτο μᾶς ἔβλαψε καιρίως εἰς τὴν ὑπόληψιν καὶ βλάπτει περισσότερον τὰς ἐνεργείας τῶν ἐδῶ ἐπιχειρημάτων μας, τὰ ὁποῖα εἰς τὸ ἑξῆς δὲν θέλει ἐμπορέσωμεν νὰ βάλωμεν εἰς πράξιν, εἰμὴ μὲ μεγαλοτάτην προφύλαξιν, μὲ περισσότερα ἔξοδα καὶ μὲ ἀρκετὰς δυσκολίας. Αὐτὰ ἐστάθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς διακηρύξεως. Ἐκ τούτων ἂς πληροφορηθῇ ἡ Ἑλλὰς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ εἶνε ἐντετυπωμένον εἰς τὰς καρδίας ὅλων ἡμῶν, ὅτι ἡ σωτηρία μας κρέμαται ἀπὸ τὴν ἀπόφασίν μας ἢ νὰ νικήσωμεν ἢ ν' ἀποθάνωμεν. Ἐὰν ἡ φιλάνθρωπος καὶ φωτισμένη Ἀγγλία δὲν δέχεται τὴν πρόσκλησίν μας, τί θέλει κάμουν αἱ ἄλλαι Δυνάμεις ἐὰν (μὴ γένοιτο) θελήσωμεν νὰ καταφύγωμεν πρὸς αὐτὰς διὰ νὰ ζητήσωμεν ὑπεράσπισιν;

Ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν διαπραγμάτευσίν μας μετὰ τοῦ κυρίου Πλάντα. Εἰς τὰς 23 τοῦ ἀπελθόντος τοῦ ἐδιευθύναμεν τὴν ἀναφοράν μας πρὸς τὸν κύριον Κάννιγκ καὶ τὸν παρεκαλέσαμεν νὰ τὴν ἐγχειρίσῃ καὶ νὰ ἐνεργήσῃ νὰ μᾶς δοθῇ ἡ ἄδεια παρὰ τοῦ κυρίου Κάννιγκ διὰ νὰ τὸν ἰδοῦμε. Εἰς τὰς 28 μᾶς ἀνήγγειλεν ὁ κύριος Πλάντας μὲ ἓν σημείωμά του, ὅτι εἰς τὰς 29 τῇ δωδεκάτῃ ὥρᾳ μᾶς ἐπερίμενεν ὁ κύριος Κάννιγκ εἰς τὸ γραφεῖον του. Ἐπαρρησιάσθημεν λοιπὸν τὴν αὐτὴν ὥραν πρὸς αὐτὸν καὶ μᾶς ὑπεδέχθη μὲ ἐκείνην τὴν εὐμένειαν καὶ φιλοφροσύνην, ἡ ὁποία ἀνήκει εἰς τὸν εὐγενῆ χαρακτῆρα καὶ εἰς τὰ πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὐνοϊκὰ αἰσθήματα τοῦτου τοῦ μεγάλου ἀνδρός.

Θέλει προσπαθήσωμεν νὰ καθιστορήσωμεν ἐν συντόμῳ τὴν μεταξύ μας συνδιάλεξιν.

Μᾶς ἐρώτησεν ἐν πρώτοις ἐὰν εἴμεθα διωρισμένοι νὰ τοῦ ὁμιλήσωμεν περὶ τῆς διακηρύξεως, ἡ ὁποίσ ἐξεδόθη εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ μᾶς ἔδειξεν ἐκείνην μὲ τὰς ὑπογραφὰς τῶν Πελοποννησίων καὶ τὴν ἀναφορὰν τοῦ στρατηγοῦ Κολοκοτρώνη, τοῦ ὁποίου τὴν ὑπογραφὴν δὲν ἠμποροῦσε νὰ διαγράψῃ.

Τοῦ ἀπεκρίθημεν ὅτι δὲν εἴχομεν λάβει εἰσέτι καμμίαν ὁδηγίαν περὶ αὐτῆς τῆς διακηρύξεως, οὔτε εἴδησιν κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ Ναύπλιον, ἀλλὰ μᾶς ἐγνωστοποιήθη μόνον ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας. Ὅτι ἠξεύρομεν ἐμμέσως, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Μιαούλη εἶχε φθάσει εἰς Ζάκυνθον διευθυνόμενος δι' ἐδῶ καὶ ἀπεσταλμένος ἐπίτηδες διὰ νὰ παρρησιάσῃ τὴν διακήρυξιν. Μᾶς ἐρώτησεν ἐὰν ἡ πρᾶξις εἶνε ἀπεξεργασμένη ἀπὸ τὸ Βουλευτικὸν καὶ Ἐκτελεστικόν. Τοῦ ἀπεκρίθημεν ὅτι εἶνε ἰδιαιτέρα τῶν σημαντικωτέρων καὶ ὑπολληπτικωτέρων ὑποκειμένων της καὶ ἑπομένως εἶνε ἡ ἔκφρασις τῆς θελήσεως ὅλου τοῦ ἔθνους.

ΚΑΝΝΙΓΚ. Εἶμαι βιασμένος νὰ σᾶς φανερώσω ὅτι ὅσον κολακευτικὴ καὶ ἂν ἦναι (flatteuse) διὰ τὴν φιλοτιμίαν μας αὐτὴ ἡ πρᾶξις, δὲν ἐμποροῦμεν ὅμως νὰ παρέβωμεν τὰς ἀρχὰς τῆς οὐδετερότητος, τὰς ὁποίας ἐπαραδέχθη ἡ Διοίκησίς μας· ἐὰν ἤθελε δεχθῶμεν τὴν πρόσκλησιν τῶν Ἑλλήνων καὶ νὰ χορηγήσωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μίαν μερικὴν ὑπεράσπισιν, ἔπρεπε νὰ κάμωμεν ἕνα πόλεμον μὲ τὴν Τουρκίαν, ἡ ὁποία δὲν μᾶς ἔδωσεν ἕως τώρα καμμίαν αἰτίαν δυσαρεστήσεως, καὶ νὰ βλάψωμεν τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὑπηκόων τῆς Ἀγγλίας εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος. Ἐκτὸς τούτου ἡ ὑποψία τὴν ὁποίαν αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις ἤθελε συλλάβουν, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐνήργησεν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν Ἑλλήνων, ἤθελεν ἐπισύρει ἄλλον σημαντικώτερον πόλεμον εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, τοῦ ὁποίου τὰ ἀποτελέσματα δὲν ἐμπορεῖ τινὰς νὰ προϊδῇ. "Ἐνας τοιοῦτος πόλεμος κινούμενος (provoqué) ἀπὸ ἡμᾶς ἤθελε μᾶς ἀφαιρέσει ἐκείνην τὴν ἠθικὴν δύναμιν, ἡ ὁποία μᾶς δίδει ἱκανὴν ἐπιρροὴν εἰς τὰ πράγματα τῆς Εὐρώπης. Ἡ ἄρνησις τῆς Ἀγγλίας δὲν πρέπει νὰ ὑποτεθῇ ὡς ἐναντιότης εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἑλλάδος, ἐξ ἐναντίας τὰ αἰσθήματά μας ὑπὲρ αὐτῆς ἐδείχθησαν ἀπὸ τὰς πράξεις μας. Ἡμεῖς ἐδώσαμεν αἰτίαν νὰ κηρυχθῇ ἡ οὐδετερότης εἰς τὸν πόλεμόν σας κατὰ τῆς Τουρκίας καὶ νὰ ἀναγνωρισθοῦν τὰ δικαιά σας ὡς ἔθνος belligerant. Ἡμεῖς ἀνεγνωρίσαμεν τὰ μπλόκα σας καὶ τὸ δικαίωμά σας εἰς τὴν βίζιταν τῶν καραβίων μας. Αἱ ἀρχαὶ τῆς οὐδετερότητος, τὰς ὁποίας ἐπαραδέχθημεν, εἶνε ἐκεῖναι ὁποῦ μᾶς ὁδηγοῦν, καὶ δι' αὐτὼν ἐμποροῦμεν νὰ σᾶς κάμωμεν περισσοτέραν ὠφέλειαν, καὶ ἐὰν ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων καὶ αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιζητήσουν, ἠμποροῦμεν νὰ μεσολαβήσωμεν εὐχαρίστως, συμφώνως μὲ τὰς ἄλλας Δυνάμεις νὰ δώσωμεν ἓν τέλος εἰς τὰς διαφορὰς σας μὲ τὴν πόρταν εἰς τὸν ὠφελιμώτερον τρόπον ἤθελε σταθεῖ δυνατόν.

Τὸν εὐχαριστήσαμεν διὰ τὰ αἰσθήματά του, ἐκφράσαμε τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν Διοίκησίν του καὶ πρὸς τὸ ἔθνος του. Τὸν ἐβεβαιώσαμεν ὅτι αὐτὴ ἡ εὐγνωμοσύνη ἐπαρακίνησε τοὺς Ἕλληνας νὰ προστρέξουν διὰ ὑπεράσπισιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅτι ἀγκαλὰ δὲν εἴμεθα προσταγμένοι νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ αὐτῆς τῆς διακηρύξεως, ἐσυμπεράναμεν ὅμως ὅτι ἡ διαταγὴ τῶν Αὐστριακῶν καὶ τῶν Γάλλων ἐστάθη ἡ κυριωτέρα αἰτία τῆς ἀποφάσεως τῶν Ἑλλήνων, ὅτι οἱ μὲν Αὐστριακοὶ προβλέπουν τὰ ἐχθρικὰ στρατόπεδα καὶ τὰ φρούρια μὲ τροφὰς καὶ πολεμεφόδια καὶ μετακομίζουν Τουρκικὰ στρατεύματα μὲ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν πολεμικῶν πλοίων τους, οἱ δὲ Γάλλοι (ἀξιωματικοὶ οἱ περισσότεροι τῆς Διοικήσεώς τους) ἐνῷ γυμνάζουν τὰ στρατεύματα τοῦ Πασᾶ τῆς Αἰγύπτου καὶ τὰ δδηγοῦν ἐναντίον μας, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἄλλοι φατριάζουν εἰς τὸ ἐσωτερικόν μας διὰ νὰ μᾶς δώ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΕΒΡΑΒΕΥΣΕ ΧΘΕΣ ΤΟ "ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ,, ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ,,

Ἡ «Πρωΐα» εἶνε εὐτυχὴς διότι εἰς τὰς τόσας εὐμενεῖς κρίσεις περὶ τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθέντος «ΛΕΞΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ» ἐδόθη χθὲς καὶ ἐπισημοτέρα ἐπισφράγισις. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν χθεσινὴν αὐτῆς Πανηγυρικὴν συνεδρίαν ἐβράβευσε δι' ἐπαίνου τὸ Λεξικὸν τῆς «Πρωΐας» μὲ τὸ ἑξῆς δικαιολογητικόν:

«...διότι ἀποτελεῖ χρησιμώτατον βοήθημα εὐρυτάτου κύκλου, παρεσκευασμένον μετ' ἐπιμελείας καὶ εὐσυνειδησίας ἀξίας πολλῆς προσοχῆς, διὰ δὲ τῆς μικρᾶς αὐτοῦ τιμῆς καθιστᾶται γενικώτερον προσιτὸν καὶ ὠφέλιμον».

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ παραθέτομεν ἐνταῦθα καὶ τὸ κείμενον ἐπιστολῆς, ἣν μᾶς εἶχε πρό τινος ἀπευθύνει, ἐκφέρων τὴν ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἔργου κρίσιν του, ὁ πρύτανις τῶν Ἑλλήνων γλωσσολόγων, ἐπίτιμος Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Γεώργιος Χατζιδάκις:

«...Ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι τὸ Λεξικὸν τῆς «Πρωΐας» παρεσκευάσθη μὲ ΦΙΛΟΤΙΜΟΝ ΠΡΟΣΟΧΗΝ καὶ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝ καὶ μὲ ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΝ ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΣΙΑΝ. Εἰς τὰς ἀρετὰς ταύτας τοῦ Λεξικοῦ σας δέον νὰ προστεθῇ ὅτι εἶνε ΤΟ ΠΛΗΡΕΣΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΑΡΤΙΩΤΕΡΟΝ ΤΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΔΕ ΕΚΔΟΘΕΝΤΩΝ, ἅτε περιλαμβάνον ὅλον τὸν πλούσιον λεξιλογικὸν θησαυρὸν καὶ τῆς καθαρευούσης — τῆς τε αὐστηρᾶς καὶ τῆς ἀνειμένης — καὶ τῆς δημοτικῆς ὅλων τῶν ἀποχρώσεων.

»Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας καθίσταται φανερὰ ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ τοῦ Λεξικοῦ τῆς «Πρωΐας», ἥτις καὶ εἶνε διὰ τοῦτο ΑΞΙΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΩΝ...»

Γ. Ν. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀναγγέλλουσα τὴν βράβευσιν τοῦ «Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης», εἶχεν ἀποστείλει πρὸς τὴν «Πρωΐαν» τὸ κάτωθι ἔγγραφον:

«ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 6697

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21ῃ Μαρτίου 1935

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος «Πρωΐα»

Ἐνταῦθα,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι κατὰ τὴν προσεχῆ Πανηγυρικὴν Συνεδρίαν τῆς 25ης Μαρτίου 1935, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 4 μ. μ. θέλουσιν ἀνακοινωθῇ τὰ ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἀπονεμόμενα βραβεῖα.

Μεταξὺ τῶν βραβευομένων ἔτυχεν ἐπαίνου καὶ τὸ ὑπὸ τῆς Ἐφημερίδος ὑμῶν ἐκδοθὲν «Λεξικὸν τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Γλώσσης».

Ὅθεν παρακαλοῦμεν ὅπως παραστῆτε εἰς τὴν συνεδρίαν ταύτην, ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει καλύσεθε, ὁρίσητε ἐγγράφως τὸν ἀντιπρόσωπον ὑμῶν.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
Μ. ΚΑΤΣΑΡΑΣ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ»

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ,, ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΜΑΣ

Λόγῳ τῆς χθεσινῆς ἀργίας διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς, δὲν ὑπῆρξαν νέαι προσφοραὶ ὑπὲρ τοῦ στόλου μας εἰς τὸν ἀνοιγέντα ὑπὸ τῆς «Πρωΐας» ἔρανον.

ΣΥΝΟΛΟΝ μέχρι τῆς χθὲς..... Δρχ. **3.531.981**

ΠΑΣΑ ΕΙΣΦΟΡΑ ΔΕΚΤΗ ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ «ΠΡΩΪΑΣ» Κ

Θεάματα

(Ἀναγγελματικοί — Ἔσωφυλλ)

ΕΘΝΙΚΟΝ. 5 μ.μ., 9.30 μ.μ. «Ἡ γυνὴ Φρείζερ», «Ἡ Φ» τοῦ Μεσολογγίου.

ΑΛΑΜΠΡΑ. «Κομφοῦζιο».

ΑΛΙΚΗΣ. («Ἐθνοφύλαξ Δόλ), «Μοῦσα».

ΑΡΤΥΣΟΠΟΥΛΟΥ. «Ὁ Κόρακας».

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ὁ Κόρακας», ἐπιθεωρ. «Κοῦζουλα».

ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΣ. «Ἐπιχειρηματίας», Β' σκηνή.

ΠΑΛΛΑΣ. «Κλωνοῦμε Κορίτσια» ἀπόρρητα ...».

ΠΑΛΑΙΟΝ ΔΑΝΝΟΥ. «Ζωή καὶ Κότετ». Β' σκηνή.

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ἔλμας Μοντεζοῦμα».

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἐπίκρισις βασιλισσῶν».

ΓΑΛΑΞΙΑ. (Πειραιεύς). «Ὁ Κόρακας καὶ ὁ Ἀετός».

ΠΑΛΗΝΟΝ. «Σκοπιά».

ΤΙΤΑΝΙΑ. «Φαρμακίζα».

ΕΚΦΕΣΙΑ ΣΑΠΦΟΥΣ. «Ζοντ» ἐναντίον ἀθηναϊκῆς ΚΟΝ.

ΑΘΗΝΑΙΚΟΝ. «Ἑλληνικὸς Ἀετός».

ΑΡΗΣ. «Μὲ ἀφεσιν σὲ βασιλεύεις».

ΑΤΗΣ. «Κατὰ διαταγὴ τοῦ Λοτκερ».

ΑΧΙΛΛΕΥΣ. «Ἐκεῖ Μὴ φαίνεις».

ΕΛΛΑΣ. «Μὲ τὴν Μὴ φαίνεις».

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ. «Τζόκερ μόνο».

ΙΡΙΣ. «Ὅπως μὲ κοιτᾶς».

ΚΡΥΣΤΑΛ. Ἐλ.Φαρμακίζα.

ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Ἑλληνικὴ παράδεισος».

ΜΠΗ ΣΙΝΕ. «Ὁ θάνατος τοῦ Πέγκωιν».

ΡΟΞΙΚΑΙΡ. «Ἐξωτικὸ Ρομάντζο».

Πειραιεύς καὶ Προάστειον

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. «Γάμος μὲ δόσιμο». 6.30' καὶ 9.

ΚΑΠΤΟΛ. «Πυκνοκρεῖ τὴν».

ΣΠΛΑΝΤΙΣ. «Κληστογόρος: ἀρκλόγοντας».

ΤΟΥΡΚΟΒΟΥΝΙΑ. «Ἡ ἀγάπη».

ΕΠΟΤΛΑ (Κάλλαρι). «Ἡ μεγαλοφυΐα».

Ραδιοφωνον

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (841 ΚΗΖ|357 μ.). 7.3 μ.μ. Συναυλία Ὀρχήστρας Χορῶδ. κουαρτέτου. 11.30 μ.μ. Συναυλία ΜΠΕΤΟΒΕΝ—(Ὀρχήστρα, Χορῶδ). (Εἰσαγωγὴ «Κυριαρχία Φιντελίο» Ἀριθ. 3 Κονσέρτο καὶ ἐγχόρδων—Β' ἡ Συμφωνία).

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (261 ΚΗΖ|1.151 μ.). 10 μ.μ. Ἡμερίδιον: Ἀπὸ τὸν Ἀρ. 10 μ.μ. Συναυλία ΜΟΖΑΡΤ.

ΑΜΒΟΥΡΣΟΝ (564 ΚΗΖ|531.1 μ.). 10 μ.μ. Συναυλία χορευτικῆς μουσικῆς.

ΒΡΕΣΛΑΥ (950 ΚΗΖ|315 μ.). 10 μ.μ. Συναυλία ΜΠΑΧ—ΚΑΝΤΕΛΑ. 11.30 μ.μ. Ἐπιθεωρ. (Ἐλληνικὴ Ἐπιθεωρ. «Ἐξαγοραστὴς»).

ΛΕΙΨΙΑ (160 ΚΗΖ|1.874 μ.). 10 μ.μ. Τραγουδία.

ΜΟΝΑΧΟΝ (740 ΚΗΖ|405.4 μ.). 10 μ.μ. Ἐκλεκτὴ Βιόλα.

ΒΙΕΝΗ (592 ΚΗΖ|507 μ.). 9.10 μ.μ. Ἡμερίδιον καὶ ἐπιθεωρία ἀπὸ τὴν Βιεννέζικη Ἐπιθεωρ. 11.19 μ.μ. Συναυλία Ἐλαφρῶν Ἀσμάτων.

ΛΥΤΖΑΚΟΒΟΥΣΚΑ (1.412 ΚΗΖ|349 μ.). 10.30 μ.μ. ΜΠΕΤΟΒΕΝ. Συμφωνία Ἀριθ. 5 Ἀρμόνιο Ὀρχήστρας, ἀφ' Ὀρχήστρας Ἀριθ. 8 μετὰ ἀπὸ ἐγκαίνια καὶ ἄφιξιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ρώσσας Βιτωλίου. 11.20 μ.μ. Ἐπιθεωρία.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (546 ΚΗΖ|550 μ.). 6.20 μ.μ. Ἀρμόνιο μὲ Ὀρχήστρα, ἀφ' Ὀρχήστρας Ἀριθ. 8 μετὰ ἀπὸ ἐγκαίνια καὶ ἄφιξιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ρώσσας Βιτωλίου. 10.15 μ.μ. Ἡ 3η Σ. Σύμφωνα Ἀριθ. 3.

ΠΡΑΓΑ (638 ΚΗΖ|470 μ.). 8.25 μ.μ. Τρία ἔργα ἀπόσπ. καὶ Σ.ψηφία. 10.25 μ.μ. Ἡ 3η Σ. Σύμφωνα Ἀριθ. 3.

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ ΤΡΙΓΛΑΝΟΝ ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΤΟΥ ΜΠΑΧ.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (223 ΚΗΖ|1345 μ.). 7 μ.μ. Ἀρμόνιο. 10 μ.μ. Τραγούδι.

Διευθυντὴς τοῦ Τυπογρ.

Γ. Κασιμάτης

Ἐπιμελητὴς Γ. Κασιμάτης

Καλλιμάρμαρο καὶ Σκοτινὸ 51

Θῇ, νὰ ὀργανώσῃ μίαν περιοδικὴν ἐκδρομὴν τῶν σπουδάντων αὐτοῦ εἰς τὴν γενέτειραν καὶ μάλιστα μὲ ἀφορμὴ τὸν ἑλληνικὸν Ἀγῶνα.

ΣΗΜΕΡΟΝ

εἰς τὸν Κινηματογράφον

ΑΤΤΙΚΟΝ

μεγαλειώδες αἰθιοπικὸν ἔργο τὸ ἐκφράζον τὴν ἀνδρεῖαν τῶν Ἀβυσσηνῶν

ΔΑΚΡΥΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ

μὲ τοὺς

ΠΑΟΛΑ ΒΕΣΣΕΛΥ
ΒΙΛΛΥ ΦΟΡΣΤ

εἶναι καὶ αὐτὸ τῆς φύσεως καὶ ἄξιας τῶν προσηγορικῶν Κινηματογραφικοῦ ἀριστουργήματος, καὶ ὡς τοιοῦτον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τὴν ἀνωτέρα τῶν ἐπιδόσεων σκηνῆς

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΑΜΟΛΟΧΙΤΗΣ—
ΒΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ

Χρόνια πολλὰ εἶχε ὁ κυνηματογράφος νὰ 15ῃ ταινίας μὲ τὸν ὁμορφιὰ, τὸν τέχνη, ὅπως ἡ

ΒΑΡΚΑΡΟΛΑ

μὲ τὸν

ΓΚΟΥΣΤΑΒ ΦΡΑΙΛΙΧ

καὶ τὴν

ΛΥΝΤΑ ΜΠΑΑΡΟΒΑ

Τὸ διαβεβαιοῦν οἱ χιλιάδες ποὺ εἶχαν τὴν εὐτυχία νὰ ἰδοῦν ἤδη αὐτὴν τὴν πρεμιέρα τοῦ

ΤΙΤΑΝΙΑ

"ΑΛΑΜΠΡΑ"

Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος

"ΝΕΟ ΠΡΑΜΑ,,

Ἡ σάτυρα ὅλων τῶν ἐπικαίρων γεγονότων μὲ κορύφωμα τὴν

ΓΕΝΙΚΗΝ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΝ

διὰ τὴν κατοστολὴν τοῦ κινήματος.

ΝΙΓΡΙΤΑ

εἶνε τὸ ΑΡΙΣΤΟΝ ἐπιτραπέζιον μεταλλικὸν 08ωρ. Κινεῖ. Πρωτεύουσα Ἀνατολῆς 34 Τηλ. 22-568.

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΑΠΟΓΕΥΜΑ—ΒΡΑΔΥ
ΔΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΦΟΡΑΝ

ΖΩΗ & ΚΟΤΤΑ

ΛΑ'Ι-ΚΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΑΥΡΙΟΝ.
Ο ΕΡΩΣ ΘΕΛΕΙ ΤΡΕΛΛΕΣ

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Πτερόεντα

Ἡ γοργόνα

Μέσα εἰς τὴν ἀνθρωποθάλασσαν κοτσέλα τοῦ κόσμου, ἀπὸ ὅλους τοὺς λεωφόρους ἀπὸ τῆς Πόλης τοῦ Φοβερισνοῦ μέχρι τῆς ὁδοῦ Σταβίου, κυλιόμενοι χθὲς ὅλοι οἱ κάτοικοι τῶν χαῖρι τῶν ἑθνικῶν ἡρώων τοῦ 21, 24, 25η Μαρτίου ἐξῆν ἄνοιγμα ἀπὲρ τὰς κεφαλὰς κατάπωτη καὶ ἀνεμόπτερα, καὶ ἄπειρες καινούργιες σημαίες, ἐπὶ συντηρήσεσι ἐξ τῶν χρώμα τῶν ἀπτικῶν οὐρανῶν, ἀνεμίζουν ἀπὸ ἄκρα πρὸς τὴν Ἑλλάδεριε. Καὶ πρὸς ἐπιβεβαίωσιν ἀκριβεῖας τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ ἀνεμίζειν ἀπὸ τὴν ἀπὸ ἄκρα πρὸς τὴν

5η ΠΡΩΪΝΗ

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ

Ο ΧΙΤΛΕΡ ΑΝΕΠΤΥΞΕ ΔΙΑ ΜΑΚΡΩΝ ΤΗΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΝ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ

ΑΙ ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΚΥΚΛΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 25. (Τρανζόσεαν).— Σήμερον τὸ ἀπόγευμα ἐδόθη πρὸς δημοσίευσιν σύντομον ἀνακοινωθὲν ἐπὶ τῶν συνομιλιῶν τῶν διεξαχθεισῶν μεταξὺ τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ καὶ τῶν Ἄγγλων ὑπουργῶν. Τὸ ἀνακοινωθὲν ἔχει ἐπὶ λέξει οὕτω:

«Ὁ καγκελλάριος ἐδέχθη σήμερον τὴν πρωΐαν τοὺς σὲρ Τζὼν Σάϊμον καὶ Ἔντεν παρουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν φὸν Νώϋρατ καὶ τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς Μ. Βρεττανίας σὲρ Ἔρρικ Φίπς. Αἱ συνομιλίαι ἤρχισαν τὴν πρωΐαν, ἐπανελήφθησαν δὲ τὸ ἀπόγευμα, περιστραφεῖσαι ἐπὶ πολλῶν θεμάτων ἐξ ἑκείνων ἅτινα διαλαμβάνονται ἐν τῷ ἀγγλο—γαλλικῷ ἀνακοινωθέντι τῆς 3ης Φεβρουαρίου. Αἱ συνομιλίαι θὰ ἐπαναληφθοῦν αὔριον (σήμερον) τὴν πρωΐαν».

Οἱ ἐνταῦθα ξένοι ἀνταποκριταὶ καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ γερμανικοῦ Τύπου εἰς οὓς οἱ Ἄγγλοι ὑπουργοὶ εἶχον ὁρίσει συνάντησιν διὰ τὴν ὀψὲ ἀπογευματινὴν τῆς σήμερον, ἀφοῦ ἀνέμενον ἐπ' ἀρκετὸν, ἐπληροφορήθησαν ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Μ. Βρεττανίας, κατάκοπος ἐκ τῶν συνομιλιῶν, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ τοὺς δεχθῇ σήμερον.

ΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΤΟΥ ΡΩΥΤΕΡ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 25. (Ἀθ. Πρ.).— Ὁ ἐν Βερολίνῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ Ρώϋτερ τηλεγραφεῖ ὅτι, κατὰ πληροφορίας ἃς συνέλεξε, μεταξὺ τῶν καλῶς πληροφορημένων ἀρετανικῶν κύκλων, αἱ σημεριναὶ συνομιλίαι ἐπέτρεψαν ν' ἀποσαφηνισθοῦν πολλὰ σημεῖα τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς εἰδικώτερον ἐπὶ τοῦ παραδουναβίου καὶ τοῦ ἀνατολικοῦ συμφώνου. Τὸ ζήτημα τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς στρατιωτικῆς θητείας ἀφέθη ὅπως ἐξεταισθῇ κατὰ τὰς αὐριανὰς (σημερινὰς) συνομιλίας, αἵτινες θ' ἀρχίσουν περὶ ὥραν 10.30' τῆς πρωΐας. Ἡ κρατοῦσα γενικῶς ἐντύπωσις μεταξὺ τῶν ἐπισήμων ἀρετανικῶν κύκλων ἐμπνέεται ὑπὸ αἰσιοδοξίας.

Ἀπὸ τῆς γερμανικῆς πλευρᾶς δὲν ἀποκρύπτεται ὅτι ἡ κυρία προσπάθεια τοῦ Χίτλερ κατέτεινεν εἰς τὸ νὰ δώσῃ νὰ ἐννοήσουν οἱ συνομιληταί του ὅτι ἡ σημερινὴ ἐξωτερικὴ γερμανικὴ πολιτικὴ ὑπηγορεύθη ἐκ λόγων καχυποψίας πρὸς τὰ Σοβιὲτ καὶ ὅτι αὐτὸ εἶνε τὸ κύριον σημεῖον αὐτῆς.

Ὁ αὐτὸς ἀνταποκριτὴς προσθέτει ὅτι, κατὰ τὰς πληροφορίας του, ὁλόκληρος ἡ τρίωρος ἀπογευματινὴ σύσκεψις κατηναλώθη εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Χίτλερ ἀνάπτυξιν τῶν γερμανικῶν ἀπόψεων ἐπὶ τοῦ παραδουναβίου συμφώνου. Συνολικῶς, αἱ σημεριναὶ συνομιλίαι διήρκεσαν ὑπὲρ τὰς ἑπτὰ ὥρας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Βερολίνου ὅτι κατά τινας πληροφορίας, ὁ Χίτλερ ἐξέφρασε πρὸς τοὺς Ἄγγλους ὑπουργοὺς τὴν ἐπιθυμίαν ἑνὸς ἀμέσου διακανονισμοῦ τοῦ ζητήματος τῶν ἐξοπλισμῶν διὰ συμφωνίας στηριζομένης ἐπὶ τῆς ἰσοτιμίας καὶ τῆς συλλογικῆς ἀσφαλείας. Ἐπίσης προσέθεσεν ὅτι εἶνε ἕτοιμος νὰ ὑπογράψῃ τὸ προταθὲν ἀεροποριακὸν σύμφωνον τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων, ἀποκρούει ὅμως πᾶν σύστημα ἀσφαλείας, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ περιλαμβάνωνται καὶ τὰ Σοβιέτ. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ προταθὲν παραδουναβίου σύμφωνον, ὁ Χίτλερ ἀντιτάσσεται εἰς πᾶν σύστημα διὰ οὗ θὰ διατηρηθῇ τὸ σημερινὸν καθεστὼς τῆς Γερμανίας πρὸς τὴν Αὐστρίαν, ζητεῖ δὲ τὴν παροχὴν ἐγγυήσεων ὅπως ἀφεθῇ ἐλεύθερος ὁ αὐστριακὸς λαὸς ἵνα ἐκφράσῃ τὴν θέλησίν του.

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25. (Ἀθ. Πρ.). — Ὁ ἐν Βερολίνῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς τηλεγραφεῖ ὅτι οἱ ἀγγλικοὶ κύκλοι φαίνονται αἰσιόδοξοι διὰ τὴν ἔκβασιν τῶν ἀγγλο—γερμανικῶν συνομιλιῶν. Οἱ ἐν λόγῳ κύκλοι στηρίζονται κυρίως εἰς τὰς διαλλακτικὰς διαθέσεις τοῦ Χίτλερ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἂν καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἐγγυήσεων ἀσφαλείας, ἡ στάσις του φαίνεται ἀμφίβολος.

ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25. (Ἀθην. Πρ.). — Αἱ ἐφημερίδες κρίνουν μετά τινος ἀνησυχίας, τὴν ἔναρξιν τῶν συνομιλιῶν τοῦ Βερολίνου, καθότι ἀποκλίνουν νὰ πιστεύσουν, ὅτι ἡ Γερμανία ἀποσκοποῦσα νὰ χωρίσῃ τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ τῆς Γαλλίας θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ προβῇ εἰς ὑποχωρήσεις τινὰς ἔναντι τῶν ἀγγλικῶν ἀπαιτήσεων. Αἱ ὑποχωρήσεις ὅμως αὗται θὰ ἦσαν καθαρῶς τυπικαί, ἔχουσαι εἰς ἀντιστάθμισμα πραγματικότητας, τὰς ὁποίας δυσχερῶς θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποδεχθῇ ἡ Γαλλία.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 25. (Τρανζόσεαν).— Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι οἱ «Τάϊμς», ἀσχολούμενοι μὲ τὸ ταξίδιον τοῦ κ. Σάϊμον, παρατηροῦν ὅτι αἱ συζητήσεις τοῦ Βερολίνου ἀρχίζουν ἐν ἀτμοσφαίρᾳ πραγματικότητος. Ἡ ἐφημερὶς προσθέτει ὅτι οἱ ὅροι τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλίων, οἱ ὁποῖοι ἐθεωροῦντο ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἀφόρητοι, ἀποκηρύσσονται ἤδη.

«Φυσικὰ — λέγει ἡ ἐφημερὶς — οἱ ὅροι οὗτοι δὲν δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς νομίμως ἀκυρωθέντες, ἀλλά, κατ' οὐσίαν, παρεμερίσθησαν. Εἶνε ἔργον τῶν πολιτικῶν καὶ τοῦ κοινοῦ νὰ ἐπιτύχουν τὴν τυπικὴν κατάργησίν των ὑπὸ τὰς καλυτέρας δυνατὰς συνθήκας».

Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» παρατηρεῖ ὅτι οἱ κ. κ. Σάϊμον καὶ Ἔντεν δὲν μεταβαίνουν εἰς Βερολίνον ὅπως παζαρεύσουν μὲ τὴν Γερμανίαν, ποὺ δὲ ὀλιγώτερον ὡς ἀπεσταλμένοι τοῦ κοινοῦ ἀγγλο-γαλλικοῦ μετώπου, ἀλλ' ἀποκλειστικῶς διὰ πληροφοριακοὺς σκοπούς.

«Σκοπὸς τῶν ἐν Βερολίνῳ συνομιλιῶν —λέγει ἡ ἐφημερὶς— εἶνε νὰ ἐξακριβωθῇ ποῖον εἶνε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον παρεμποδίζει τὴν Γερμανίαν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ ὁμαδικὸν σύστημα τῆς Εὐρώπης. Ὁ σκοπὸς οὗτος δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καλύτερον δι' εἰλικρινοῦς συζητήσεως παρὶ «διὰ διπλωματικῶν ὁμοφρονιῶν».

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΔΕΝ ΠΡΟΤΙΘΕΤΑΙ ΝΑ ΑΝΤΙΤΑΧΘΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΠΑΝΕΞΟΠΛΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ, ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ;

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 25. (Τρανζόσεαν).— Ἀγγέλλεται ἐκ Βαρσοβίας ὅτι προεκάλεσεν αἴσθησιν αὐτόθι ἡ μὴ ἐπιβεβαιωθεῖσα ἐκ Παρισίων εἰδησις ἡν ἐδημοσίευσεν ἡ ἐφημερὶς «Ταχυδρόμος τῆς Βαρσοβίας», καθ' ἣν ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Λαβάλ, χωρὶς ν' ἀναμείνῃ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων, ἀπεφάσισε νὰ πληροφορήσῃ τὰς κυβερνήσεις Οὐγγαρίας, Αὐστρίας καὶ Βουλγαρίας ὅτι ἡ Γαλλία δὲν θ' ἀντετάσσετο εἰς τὸν ἐνδεχόμενον ἐπανεξοπλισμόν των, ἀρκεῖ αἱ χῶραι αὗται νὰ δηλώσουν ἀπὸ κοινοῦ ὅτι προσχωροῦν εἰς τὰ περιφερειακὰ σύμφωνα ἀμοιβαίας συνδρομῆς.

Η ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΠΙΛΣΟΥΔΣΚΙ ΩΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Βαρσοβίας ὅτι θεωρεῖται ὡς βεβαία ἡ ἐκ μέρους τοῦ στρατάρχου Πιλσοῦδσκι ἀποδοχὴ τοῦ προεδρικοῦ ἀξιώματος κατόπιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου Συντάγματος δι' οὗ ἐνισχύεται ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία. Ἡ πραγματοποίησις τῆς ἀνόδου τοῦ Πιλσοῦδσκι εἰς τὸ ὕπατον ἀξίωμα θὰ λάβῃ χώραν μετὰ τὴν θρυλλουμένην παραίτησιν τοῦ νῦν προέδρου καθηγητοῦ Μοσίσκυ.

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΩΝ ΕΝ ΚΙΝΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 25. (Τρανζόσεαν).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Σαγκάης ὅτι ὑπάρχουν φόβοι ὅτι εἴκοσι χιλιάδες τοὐλάχιστον ἄτομα ἐπνίγησαν συνεπείᾳ τῶν μεγάλων πλημμυρῶν, αἵτινες προεκλήθησαν ἐκ τῆς καταστροφῆς ἀναχωματώσεων τοῦ Κιτρίνου ποταμοῦ εἰς τὰ σύνορα τῶν ἐπαρχιῶν Χονὰν καὶ Χούπεϊ. Ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας ἀτόμων ἐγκατέλειψαν τὰ χωρία των, αἱ δὲ ὑλικαὶ ζημίαι εἶνε μέγισται.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΣΑΛΔΑΡΗ-ΚΟΝΔΥΛΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΘΑ ΛΗΦΘΟΥΝ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

Η ΙΣΧΥΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΘΑ ΕΙΝΕ ΤΡΙΜΗΝΟΣ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς συνεγευμάτισε χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς Κηφισιὰν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλη.

Μετὰ τὸ γεῦμα οἱ κ. κ. Τσαλδάρης καὶ Κονδύλης εὗρον τὴν εὐκαιρίαν νὰ συνομιλήσουν ἐπὶ δίωρον, συνεχίσαντες τὴν ἀνταλλαγὴν γνωμῶν περὶ τῶν ληπτέων ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως μέτρων εἰς ἐφαρμογὴν τῆς χαραχθείσης εὐθὺς μετὰ τὴν καταστολὴν τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος κυβερνητικῆς πολιτικῆς.

Οἱ κ. κ. Τσαλδάρης καὶ Κονδύλης κατέληξαν εἰς ὁριστικὰ συμπεράσματα ἐπὶ τῶν περισσοτέρων τῶν ὑπὸ κρίσιν ζητημάτων, θὰ ὁλοκληρώσουν δὲ ταῦτα εἰς νέαν συνεργασίαν των σήμερον, μεθ' ὃ θὰ κληθῇ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἵνα μετ' εἰσήγησιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ προέλθῃ εἰς τὴν λῆψιν ἀποφάσεων.

Κατὰ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον θὰ συνέλθῃ μέχρι τῆς αὔριον, θὰ ὑπογραφοῦν καὶ αἱ συντακτικαὶ πράξεις, αἵτινες καὶ θὰ δημοσιευθοῦν ἀμέσως.

Εἰς τὰς συντακτικὰς πράξεις θὰ ὁρίζεται ρητῶς ὅτι ἡ ἀναστολὴ τῶν συνταγματικῶν διατάξεων θὰ ἰσχύσῃ ἐπὶ τρίμηνον, μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ὁποίου καὶ θὰ τερματισθῇ ἡ μεταβατικὴ πρὸς τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ὁμαλότητα περίοδος.

ΠΡΟΗΧΘΗ Ο κ. ΔΟΥΣΜΑΝΗΣ

Διὰ διατάγματος ὑπογραφέντος χθὲς προάγεται εἰς ναύαρχον ἐν ἐνεργείᾳ ὁ ἀντιναύαρχος καὶ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Δούσμανης.

ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ Ο κ. ΡΑΛΛΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 25 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἀνεχώρησεν ἀπόψε κατερχόμενος εἰς Ἀθήνας ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Π. Ράλλης. Τὸν κ. Ὑπουργὸν προέπεμψαν εἰς τὸν σταθμὸν ὁ Γενικὸς Διοικητὴς κ. Μαντᾶς, ἐπιτροπὴ μελῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ οἱ πολιτευταί.

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΦΥΓΑΔΩΝ

Εἰς ἐκ τῶν στασιαστῶν ἀξιωματικῶν, ὅστις μετὰ τοῦ φυγάδος στρατηγοῦ Καμμένου εὑρίσκεται ἤδη εἰς Βουλγαρίαν, ἀπέστειλε τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν πρὸς ἀνώτερον ἐν Θεσσαλονίκῃ νομιμόφρονα ἀξιωματικόν. Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, ἥτις ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἀρμοδίας στρατιωτικῆς ἀρχῆς, ἐκρίθησαν δημοσιεύσιμοι αἱ κάτωθι περικοπαί:

«.. Καὶ οὕτω εὑρέθην μεταξὺ τῶν ἐπαναστατῶν, γεγονὸς τὸ ὁποῖον καλῶς γνωρίζετε τὸν χαρακτῆρα μου θὰ ἐξέπληξε. Πρὸς στιγμὴν ἐσκέφθην νὰ ἐξαφανισθῶ καὶ ν' ἀποφύγω τὸ πήδημα αὐτὸ τοῦ θανάτου, εὑρέθην ὅμως ἀντιμέτωπος συναδέλφων, οἱ ὁποῖοι μὲ εἶχον παρασύρει καὶ ἐθεώρησα ὅτι δὲν μοῦ ἐπετρέπετο νὰ τὸ κάμω μετὰ τὴν πληροφορίαν ποὺ μοῦ ἔδωσαν ὅτι τὸ Β' Σῶμα (Λαρίσης) εἶχεν ἤδη κινηθῇ καὶ ὅτι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην διεξήγοντο μάχαι μετὰ τὸν κατάπλουν ἐκεῖ τοῦ «Ἀβέρωφ» καὶ τὴν κατ' αὐτῆς ἐπίθεσιν τῶν φρουρῶν Ἐδέσσης καὶ Βεροίας....

»Τὸ παρελθόν μου σᾶς εἶνε γνωστὸν καὶ σεῖς ὁ ἴδιος εἰς τὸ φύλλον ποιότητός μου ἔχετε προσθέσει τιμητικὰς δι' ἐμὲ παρατηρήσεις. Δι' αὐτὸ τολμῶ νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ φανῆτε εὐμενὴς καὶ ἀφοῦ παρέλθει ἕνα χρονικὸν διάστημα μοῦ γράψητε ἂν δύναμαι, στηριζόμενος εἰς τὴν εὐμένειάν σας αὐτὴν καὶ τὸ ἄμεμπτον παρελθόν μου, νὰ ἔλθω καὶ νὰ τεθῶ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Κράτους. Μόνη ἡ σκέψις ὅτι εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ζήσω μακρὰν τῆς πατρίδος καὶ τῆς οἰκογενείας μου, μακρὰν τοῦ στρατεύματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἔδωσα τὰ ὡραιότερα χρόνια τῆς ζωῆς μου, μὲ φέρνει εἰς ἀληθῆ παραφροσύνην, ὅλους δὲ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐδῶ τοὺς βλέπω ὡς θανασίμους ἐχθροὺς καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν παραταθῇ ἡ τρομερὰ αὐτὴ κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν μὲ περιήγαγον, θὰ φθάσω εἰς τὰ ἔσχατα! Ἔτσι κι' ἔτσι χαμένος εἶμαι, καὶ εἶνε τρομερὸν νὰ πληρώσω ἐγὼ καὶ τόσοι ἄλλοι ὡς ἐγώ, τὰς εὐθύνας τῶν μεγάλων ἐγκλημάτιῶν, οἱ ὁποῖοι ἀναίσθητοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ αὐτόχρημα πεπορωμένοι τὴν ψυχὴν ὁμιλοῦν περὶ ὁλικῶν παροχῶν, ἐνυπνιαζόμενοι ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν διετίας ἀλλαγὴν τῆς καταστάσεως, λόγῳ τῆς ἐξασθενήσεως τῶν κρατούντων ἐκ τῆς σφοδρᾶς ἀντιπολιτεύσεως τὴν ὁποίαν θὰ κάμουν ὁ Μεταξᾶς καὶ οἱ ἄλλοι ἀδιάλλακτοι...

»Θὰ σᾶς γράψω πάλιν, ἐκτὸς ἂν ἡ ἀπελπισία εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκομαι, ἐπιταχύνῃ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σχεδίου μου...»

Ο ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ

Η ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ ΚΑΙ Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ο ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΛΑΟΥ

Τὸ ἀσθενὲς ἀκόμη φῶς τῆς χθεσινῆς αὐγῆς διέσχισαν πάλιν αἱ λάμψεις τῶν πυροβόλων τοῦ Λυκαβηττοῦ. Ἀλλὰ τὴν φορὰν αὐτὴν ὁ κρότος των ἦτο τελείως διαφορετικός, ἀπὸ ὅτι πρὸ 25 ἀκριβῶς ἡμερῶν. Τότε ἐξαπέλυσαν τὸ σῆμα τοῦ κινδύνου. Τώρα, μαζὶ μὲ τὴν ἀνάμνησιν ἑνὸς καὶ πλέον αἰῶνος, διελάλησαν τὸ ἐπίσημον ἄγγελμα τῆς νίκης.

Ἡ χθεσινὴ ἡμέρα, πράγματι, ὑπῆρξεν ἐξαιρετικῶς λαμπρὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἐσυμβόλιζε τὴν ἐθνικὴν ἀπολύτρωσιν ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου, τὴν ἀπόσεισιν ἑνὸς τρομεροῦ κινδύνου — τῆς ἐπιβολῆς μιᾶς ὀλιγαρχικῆς τυραννίδος διὰ τὴν κατάλυσιν τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας. Τὴν διπλῆν αὐτὴν σημασίαν τῆς χθεσινῆς ἡμέρας κατηνόησαν καλῶς ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ ἔθνους — αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις καὶ ὁ λαός. Διὰ τὸν λόγον δὲ αὐτὸν ἡ συμμετοχὴ εἰς τὸν πανηγυρισμὸν ὑπῆρξεν ὄχι μόνον ἀθρόα, ἀλλὰ καὶ ἐνθουσιώδης. Ἡ ἑλληνικὴ πρωτεύουσα πρὸ πολλῶν ἐτῶν δὲν εἶχεν ἑορτάσει κατὰ παρόμοιον τρόπον τὴν ἐπέτειον τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας. Τόσον πάνδημον, τόσον ἐνιαίαν ἐκδήλωσιν, ὅπως ἡ χθεσινὴ, μόνον εἰς τὴν ἐνθουσιώδη περίοδον τῶν ἐνδόξων Βαλκανικῶν Πολέμων ἠμπορεῖ νὰ ἀνεύρῃ ἡ μνήμη.

Ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν τελετὴν, ὡς εἰς ἄνθρωπος. Αἱ ὁδοὶ Σταδίου καὶ Πανεπιστημίου, αἱ πλατεῖαι Συντάγματος καὶ Ὁμονοίας, ἡ λεωφόρος Βασιλίσσης Ὄλγας μέχρι τοῦ Μακρυγιάννη, ἦσαν κατάμεστοι κόσμου ἐνθουσιώντος καὶ χειροκροτοῦντος εἰς πᾶσαν ἐμφάνισιν ἐπισήμων, λαβάρων, σημαιῶν καὶ ἄλλων συμβόλων. Ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά, πάσης ἡλικίας καὶ πάσης κατηγορίας, εἶχον «ξεχυθῆ» χθὲς εἰς τοὺς δρόμους. Καὶ δὲν ἦσαν ἁπλοῖ περίεργοι. Εἶχαν ἔλθει μὲ τὴν ψυχήν τους. Τὸ ἀποδεικνύουν αὐτὸ τὰ λουλούδια ποὺ ἐρίπτοντο ἀπὸ τὸ πλῆθος πρὸς τὰ παρελαύνοντα ἔνοπλα τμήματα· τὰ κουλουράκια, οἱ σοκολάτες, οἱ καραμέλλες κλπ. ποὺ ὅλοι ἐπροθυμοποιοῦντο νὰ μοιράσουν εἰς τοὺς διερχομένους ἢ σταθμεύοντας φαντάροις· τὰ θερμὰ χειροκροτήματα καὶ αἱ ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ πρὸς τὰς παρελαυνούσας ἐνόπλους δυνάμεις καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα διεκρίθησαν εἰς τὴν καταστολὴν τῆς τελευταίας παράφρονος καὶ ἀντεθνικῆς ἐνεργείας.

Ἡ αὐτὴ ὁρμὴ, ἡ αὐτὴ προθυμία καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὡργανωμένας λαϊκὰς τάξεις. Οἱ φοιτηταί— τὸ μέλλον τῆς χώρας—οἱ μαθηταί, οἱ παλαιοὶ πολεμισταὶ καὶ σωρεία ἄλλων ὀργανώσεων, ἔσπευσαν εἰς τὸ προσκύνημα. Καὶ ἦσαν τόσοι πολλοί, ὥστε ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ, τὸ Α' Σῶμα Στρατοῦ, ἠναγκάσθη νὰ περιορίσῃ τὴν συμμετοχήν.

Αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ δὲν ὑστέρησαν. Πρωτοφανὴς ὑπῆρξεν ὁ χθεσινὸς σημαιοστολισμὸς τῆς πόλεως, χάρις εἰς τὸν Δῆμον — καὶ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν βεβαίως. Καὶ τὴν νύκτα, ὁ ἠλεκτροφωτισμὸς τῶν δρόμων, τῶν δημοσίων κτιρίων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν καταστημάτων, προσέθεσεν ἀκόμη εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς ἡμέρας.

Ἀλλὰ τὸν κυριώτερον παράγοντα τῆς χθεσινῆς ἡμέρας ἀπετέλεσαν αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις τοῦ Ἔθνους. Ὁ βόμβος τῶν συνεχῶς ὑπερπταμένων ἀεροπλάνων — τὴν πραγματικὴν σημασίαν τῶν ὁποίων ἐμπράκτως ἐξετίμησε πρὸ ἡμερῶν ὁ λαός — οἱ ὡραῖοι σχηματισμοὶ καὶ αἱ τολμηραὶ ἀκροβασίαι των, ἐπλήρουν τὴν λαϊκὴν ψυχὴν μὲ αἴσθημα ἀσφαλείας καὶ ὑπερηφανείας. Τὰ παρελαύνοντα πληρώματα τῶν πολεμικῶν σκαφῶν προεκάλουν ρίγη ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖον μακρὰ παράδοσις καὶ πρόσφατος ἀκόμη πεῖρα ἐδίδαξεν ὅτι οἱ Ἕλληνες ποντοπόροι ἀποτελοῦν ἐγγύησιν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας του. Τὰ πυροβόλα, τὰ τάνκς, τὰ ἅρματα μάχης, τὸ πεζικόν, τὸ ἱππικὸν κλπ., ἀπέσπασαν τὰ πλέον ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα τοῦ λαοῦ.

Καὶ ἔτσι ἡ χθὲς ἀπετέλεσε ἡμέραν πανελληνίου συναγερμοῦ. Ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλληνικῆς γῆς οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ἀνεβαπτίσθησαν εἰς τὴν ἐθνικὴν κολυμβήθραν καὶ ὡπλίσθησαν διὰ τὴν νέαν περίοδον.

Η ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ

Τὰ στρατιωτικὰ τμήματα, εἶχον παραταχθῆ συμφώνως πρὸς τὸ σχετικὸν πρόγραμμα τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ.

Εἶπετο ἡ παράταξις τῶν ἰδιωτικῶν ὀργανώσεων.

Ἡ παράταξις ὅλων τῶν μονάδων εἶχε περατωθῆ τὴν 9.30' π. μ., ὁπότε ὁ ἔχων τὸ γενικὸν πρόσταγμα ὑποστράτηγος κ. Ἡλίας Πολίτης ἐπεθεώρησεν ἐφιππος τὰ παρατεταγμένα τμήματα καὶ ἔδωκε τὰς δεούσας διαταγὰς εἰς τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν ἀξιωματικούς.

Καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς παρατάξεως ἀστυνομικὰ ὄργανα ἐν ἐπισήμῳ περιβολῇ ἐπέβλεπον διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως, πρέπει δὲ νὰ σημειωθῇ ὅτι δὲν παρετηρήθησαν οὔτε τὰ συνήθη εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἀναπόφευκτα μικροεπεισόδια.

Ἐκτὸς τῆς μουσικῆς τῆς φρουρᾶς καὶ τῆς μουσικῆς τῆς Ἴας Μεραρχίας, ἔλαβε μέρος εἰς τὴν τελετὴν καὶ ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου τεθεῖσα ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων κατὰ τὴν παρέλασιν.

ΟΙ ΕΠΙΣΗΜΟΙ

Τὴν 10 ½ ἤρχισεν ἡ προσέλευσις τῶν ἐπισήμων εἰς τὴν Μητρόπολιν. Πρῶτοι προσῆλθον οἱ βουλευταί, γερουσιασταὶ καὶ οἱ ἀνώτατοι καὶ ἀνώτεροι δικαστικοί, ἀμέσως δὲ κατόπιν ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Μπαλάνος μεθ' ὅλου τοῦ Προεδρείου. Ἐπίσης προσῆλθον ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου κ. Καθενιώτης, ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κ. Σπύρου, ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Κοτζιᾶς μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν Ἀρμενίων καὶ ὁ ἀρχιραββῖνος.

Κατὰ τὴν ἀφιξιν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ στόλου ὑπονναύαρχου κ. Σακελλαρίου τὸ πλῆθος ἐξέσπασεν εἰς ζωηρὰ χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.

Ἀκολούθως προσῆλθεν ὁ Πρύτανις καὶ οἱ τῆς Συγκλήτου τοῦ Πανεπιστημίου μὲ τὰ διάσημά των, ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς Ἀθηνῶν ἀντιστράτηγος κ. Παναγιωτάκος — ὁ ὁποῖος ἐπίσης ἐπευφημήθη ζωηρῶς—τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀντιπρόεδρον κ. Παπαφράγκον, οἱ Ἀρεοπαγῖται καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Οἱ κ. κ. πρεσβευταὶ προσῆλθον συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἀκολούθων τῶν πρεσβειῶν των κατὰ σειρὰν